

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/231/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515207410
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2515207410.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcu: Peter Líška, s miestom podnikania Nitrianska Blatnica 502, IČO: 35 037 113, zastúpeného advokátom: JUDr. Dalibor Kuciaň, so sídlom Piešťany, Nitrianska 5, proti žalovanému: Mgr. K. P., nar. X.X.XXXX, adresa X., Q. XXXX/X, o zaplatenie 1.336,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 8C/48/2015-98 zo dňa 27.6.2018 - voči vyhovujúcemu výroku II., t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania r u š í a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 236,50 Eur a úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.336,50 Eur od 9.11.2015 do zaplatenia; výkonom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.100,- Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výkonom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 489, § 494, § 496 ods. 1 a 2, § 499, § 631, § 632, § 633 ods. 1, 2, § 634 ods. 2, § 644, § 645 ods. 1, 2, § 646 ods. 1, 3, § 647, § 648 ods. 1, 2, § 649 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vecne tým, že po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom došiel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná a preto jej vyhovel.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie nesporne za preukázané, že žalobca a žalovaný sa dohodli na vykonaní diela spočívajúcom v určitých stavebných prácach, medzi ktoré mali patriť výmena betónového chodníka, uloženie zámkovej dlažby, betónových okrajových chodníkov a polozenie zatravnovacej dlažby. Žalovaný odovzdal žalobcovi vypracované podrobné plány na zhotovenie diela, žalobca však tvrdil, že po zameraní a začatí realizácie diela sa podľa náčrtov žalovaného nedalo postupovať, preto sa dohodli, že sa to spraví inak. Strany sa dohodli aj na cene diela cca 1.500,- Eur (faktúra bola potom vystavená na sumu 1.336,50 Eur). V konaní bolo nesporné, že žalobca začal s vykonávaním prác dňa 21.8.2015, pričom práce mali byť zrealizované skôr. Súd mal v konaní za preukázané, že strany sporu platne uzavreli ústnu zmluvu o dielo, na základe ktorej sa žalobca ako zhotoviteľ diela zaviazal žalovanému ako objednávateľovi za dohodnutú cenu vykonať drobné stavebné práce. Žalobca ako zhotoviteľ však v danom prípade nevydal žalovanému ako objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Uzatvorenú zmluvu o dielo súd zároveň kvalifikoval, ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 OZ. Žalobca dielo u žalovaného vykonal, za čo žalovanému vystavil faktúru, ktorú však žalovaný nezaplatil dôvodiac, že dielo má vady a že mu žalobca spôsobil vykonaním prác škodu. Žalovaný opakovane tvrdil, že mu vznikla škoda z toho, ako bola práca žalobcom vykonaná, zároveň mal za to, že mu vznikla aj nemajetková ujma. Na opakované dotazy súdu uviedol, že uvedené si neuplatňuje vzájomnou žalobou a že náhradu škody si bude uplatňovať až po skončení tohto

konania. Uvedenú procesnú obranu žalovaného preto súd vyhodnotil ako nepodloženú, keď žalovaný ani nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti žalobcu za škodu. Nárok žalovaného na náhradu škody ani nebol žalovaným riadne uplatnený, preto argumentácia a obrana žalovaného, že nevidí dôvod, aby žalobcovi čokoľvek platil, pretože žalobca mu spôsobil ešte vyššiu škodu než je žalovaná suma, v tomto spore neobstojí.

4. Súd prvej inštancie uzavrel, že v konaní bolo nesporné, že dielo malo určité vady a žalovaný žalobcovi vady vytkol, čo potvrdil samotný žalobca. Pri výsluchu žalobca uviedol, že závady, ktoré mu žalovaný ústne vytkol, prišiel s pracovníkom odstrániť, ale žalovaný mu to neumožnil. Tiež potvrdil, že vady boli odstrániteľné. Rovnako žalovaný tvrdil, že dielo malo vady a žiadal žalobcu o ich opravu. Sporné zostalo, či žalovaný umožnil žalobcovi nedostatky odstrániť, nakoľko obaja tvrdili opak, išlo však len o tvrdenie proti tvrdeniu bez dôkazov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný v priebehu vykonávania diela od zmluvy neodstúpil, a to napriek jeho tvrdeniam, v zmysle ktorých dielo začalo vykazovať nedostatky od počiatku zhotovovania. Uvedené vyplýva z vyjadrení žalobcu, že už pri zabetónovaní obrubníkov zle zamerali výšku i vzdialenosť od domu. Žalovaný kontroval priebeh prác, keďže sa vyjadril, že upozorňoval pracovníkov pri ich práci so zbíjačkou. Podľa svojho tvrdenia žalovaný dňa 4.9.2015 ukázal žalobcovi nedostatky, takisto tvrdil, že na niektoré nedostatky upozornil žalobcu viackrát, žalobcovi aj volal, že práca bola neodborne vykonávaná. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný na vady diela poukazoval už v priebehu zhotovovania diela, pričom žalobca mu mal sľúbiť, že ich odstráni. Ak sa tak nestalo, žalovaný mohol od zmluvy odstúpiť (podľa § 642 ods. 2 OZ).

5. Podľa súdu bolo nesporné, že dielo určité vady vykazovalo. Žalobca aj vyjadril záujem vykonať žalovanému bezplatné odstránenie pôvodných, žalovaným vytknutých vád. Žalovaný však podmieňoval vykonanie opráv inými pracovníkmi, než tými, ktorí dielo zhotovovali. Na základe toho súd uzavrel, že žalovaný v priebehu tohto konania neumožnil žalobcovi vykonať bezplatné odstránenie vád. Po odstránení vád by však už žalovaný nemal čím odôvodňovať jeho nevôľu zaplatiť dlžnú sumu. Žalovaný pritom bol oprávnený v priebehu tohto konania požadovať bezplatné odstránenie tých vád, ktoré si uplatnil u žalobcu v záručnej dobe. Žalobca v priebehu konania vzal žalobu sčasti späť, čím znížil pôvodne žalovanú sumu 1.336,50 Eur s príslušenstvom na sumu 1.100,- Eur bez úrokov z omeškania a bez pôvodne požadovanej náhrady trov konania. Podľa súdu tak zo strany žalobcu došlo v priebehu konania k poskytnutiu zľavy z ceny diela, ktoré sa premietlo do čiastočného späťvzatie žaloby. Ak sa aj v priebehu konania nepreukázalo, či v inkriminovanom čase počas zhotovovania diela, resp. bezprostredne po zhotovení diela žalovaný neumožnil žalobcovi vykonať opravu, neumožnil mu to minimálne v priebehu tohto konania kladúc si neoprávnené požiadavky. Žalobca preto v záujme vyriešenia sporu poskytol žalovanému zľavu z ceny diela. Súd preto žalobe, v znení po čiastočnom späťvzatie, vyhovel. Nevôľa žalovaného zaplatiť cenu diela po jeho vykonaní z dôvodu ním tvrdených vád podľa súdu stratila akékoľvek opodstatnenie. Nie je totiž možné, aby žalovaný nezaplatil za dielo cenu po zľave, nakoľko by došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný svojím konaním neposkytol žalobcovi v priebehu sporu súčinnosť za účelom bezplatného odstránenia vád žalobcom, preto mu tento poskytol zľavu z ceny diela.

6. Na záver súd uviedol, že nevyhovel návrhom žalovaného na doloženie dokladov o vzdelaní žalobcu a doloženie zápisu z konania vo veci podvodu, ktoré dôkazy neboli pre konanie a rozhodnutie vo veci podstatné. Súd totiž nie je v tomto spore oprávnený preskúmať živnostenské oprávnenie žalobcu na vykonávanie podnikateľskej činnosti, ani jeho vzdelanie. Znalecké dokazovanie ani obhliadku na mieste súd nevykonal, nakoľko nebolo sporné, že určité vady na diele boli, ale ich rozsah nebol pre rozhodnutie vo veci potrebný. Pokiaľ ide o navrhovanú obhliadku, súd mal za to, že fotografie boli na pojednávaní podrobne premietnuté a žalovaným popísané, preto by dokazovanie obhliadkou bolo nevhodné a neúčelné. Dokazovanie čítaním vyjadrení D. A. a P. C. súd nevykonal, nakoľko nešlo o vyjadrenia súdom ustanovených odborných osôb oprávnených sa k dielu vyjadrovať. Tieto osoby, ktoré žalovaný považoval za odborne spôsobilé, neboli navrhnuté ani ako svedkovia a ich subjektívne tvrdenia by neboli pre rozhodnutie súdu podstatné a právne relevantné.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že prevažne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko hoci bol tento prevažne úspešný, vyslovene uviedol, že nežiada náhradu trov konania od žalovaného.

8. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, v rozsahu jeho vyhovujúcej časti (výrok II.) a domáhajúc sa jeho zrušenia, prípadne zmeny tak, že súd žalobu vo vyhovujúcej časti zamietne dôvodiac, že súd mu nesprávnym postupom znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd odmietol vykonať navrhované dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností; súd bral do úvahy neodborné tvrdenia žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí nie sú súdmi znalci; nebral do úvahy podrobne premietnutú fotodokumentáciu s podrobnými popismi 103 fotiek, ktoré jednoznačne dokazujú chybné - neodborné práce vykonané žalobcom; súd viackrát odmietol požiadavku žalovaného na dokladovanie odborného vzdelania žalobcu, čo je vo veci veľmi podstatné a taktiež odmietol požiadavku na dokumentáciu predchádzajúcich podvodných konaní žalobcu, ktoré na jednaní sám priznal. Súd však prijal do spisu žalobcom dodatočne vyrobený falzifikát pracovného denníka a faktúru, ktoré neboli nikým overované. Súd nevzal do úvahy písomné odborné vyjadrenia p. C. P., bývalého konštruktéra a projektanta, t. č. na dôchodku a p. A. D., Dis. art., nakoľko nie sú súdom osoby oprávnené sa k dielu vyjadrovať, čo je v podstate pravda, avšak neodborné vyjadrenia žalobcu a jeho právneho zástupcu prijímal. Súd navrhol žalovanému až na pojednávaní dňa 19.3.2018, aby vypracoval návrh odstraňovania zdokumentovaných závad pre žalobcu, čo žalovaný urobil a doručil dňa 27.3.2018 na súd. Súd mu následne doručil dňa 12.4.2018 vyjadrenie zástupcu žalobcu k návrhu odstraňovania závad, kde sa uvádza množstvo iritujúcich a hlavne neodborných tvrdení, žalobcov návrh nazýva „nezmyselné podmienky“ a nakoniec v poslednom odstavci listu on sám navrhol, aby súd zväžil vo veci nariadiť znalecké dokazovanie, čo žalovaný požadoval od roku 2015. Zároveň však dodal, že to považuje za nadbytočné a nevhodné. Žalobcovi a jeho zástupcovi vôbec nejde o zistenie skutočnej pravdy, ktorá je jednoznačne dokázaná podrobne popísanou fotodokumentáciou, nachádzajúcou sa v spise. Podľa znalostí žalovaného, má žalobca obdobne viac reklamácií, ktoré ani po 7 rokoch neodstránil. Žalovaný preto žiada o zrušenie predmetnej žaloby pre jej nedovolenosť. Hoci žalobca tvrdí, že súhlasí s opravou, nič pre to nevykonal, čo žalovaný považuje za jeho bezdôvodné odstúpenie od zmluvy.

9. Žalobca odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril, pričom uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí s vykonaným dokazovaním so zisteným skutkovým stavom a s právnym posúdením veci súdom, ktoré vyústilo do správneho enunciátu jeho rozsudku zo dňa 21.2.2018. Nakoľko v odôvodnení rozsudku sú odpovede na všetky otázky kladené žalovaným počas konania pred súdom prvej inštancie, ako i v odvolaní a súd sa riadne vysporiadal so všetkými, pre vec podstatnými skutočnosťami, žalobca sa v plnom rozsahu odvoláva na odôvodnenie rozsudku. Súd sa vysporiadal so skutkovým stavom, správne právne vec posúdil a následne ju jasne, zrozumiteľne a vyčerpávajúco zdôvodnil, akými argumentmi sa riadil a rovnako sa s nimi vysporiadal. Preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Žalovaný podal k vyjadreniu žalobcu písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že vyjadrenia žalobcu, že sa súd vysporiadal so všetkými pre vec podstatnými skutočnosťami považuje za nesprávne. Súd nevykonal žiadne nezávislé znalecké odborné šetrenie, napriek žalovaného viacerým žiadostiam. Bral za správne neodborné vyjadrenia zástupcu žalobcu. Súd nebral do úvahy odborné premietnutia zdokumentovanej fotodokumentácie viac ako 100 záberov, ktoré sú jasným dôkazom o chybných nekvalitných a neodborných prácach žalobcu. V ods. 21 rozhodnutia súdu zo dňa 27.6.2018 sú uvádzané klamstvá a neodborné tvrdenia zástupcu žalobcu o kladení neprijateľných podmienok žalovaného na odstránenie zdokumentovaných chybných prác. De facto však žalobca týmto priznal chybné vykonanie prác, čo súd nebral do úvahy. V ods. 66 sa súd vyjadruje k úspechu žalobcu, avšak tento si sám vymyslel požadovanú sumu 1.336,50 Eur, ktorú považuje za percentuálny základ (100%), z ktorej po takmer troch rokoch znížil požadovanú sumu o 236,50 Eur, čo tvorí 17,70% zo základu a započíta si to v závere ako 64,60% úspešnosť v konaní, s čím žalovaný nesúhlasí.

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného viac nevyjadril.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/ a f/ CSP),

preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné s použitím § 389 ods. 1 písm. b) a c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok II.) vrátane závislého výroku o trovách konania (výrok III.) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a ním realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu v celom rozsahu (po čiastočnom späťvzati) vyhovel.

14. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na skutkovom závere, že strany uzavreli ústnu zmluvu o dielo, predmetom ktorej boli konkrétne stavebné práce, pričom tieto žalobca vykonal, avšak žalovaný za ne nezaplatil brániac sa tým, že vykonané dielo má vady. Súd mal tiež za nesporné, že dielo malo určité vady a žalovaný žalobcovi vady vytkol, avšak žalovaný v priebehu tohto sporového konania neumožnil žalobcovi vykonať bezplatné odstránenie väd, pretože si kládol neoprávnené požiadavky. Preto nakoľko žalobca čiastočným späťvzatím žaloby, v podstate poskytol žalovanému zľavu z ceny diela, súd žalobe ako v celom rozsahu dôvodnej vyhovel.

15. Žalovaný v odvolaní namietal predovšetkým skutočnosť, že súd nevykonaním navrhovaných dôkazov, porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, pretože tým nezistil rozhodujúce skutočnosti. Namietal, že práce boli žalobcom zhotovené nekvalitne, majú vady, čo nebolo odborné posúdené, hoci to žalovaný v priebehu konania navrhoval a nesúhlasil s tým, že by neumožnil odstránenie závad.

16. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu, napadnutého rozhodnutia ako i argumentácie predostretej žalovaným v odvolacom konaní dospel k záveru, že napriek pomerne rozsiahlemu odôvodneniu napadnutého rozhodnutia, sú závery prijaté súdom prvej inštancie v podstate nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie sa totiž dôsledne neriadil odcitovanou právnou úpravou a zistené skutočnosti dôsledne nevyhodnotil, pričom sa ani nevyrovnal so všetkými podstatnými argumentmi sporových strán.

17. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Civilný sporový poriadok upravuje v ustanovení § 220 ods. 2 základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku tak, aby z neho bola zrejmä jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť.

18. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

19. Pritom treba vychádzať zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov v čl. 15 základných princíпов CSP a v § 191 ods. 1 CSP, ktorý je limitovaný požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. Súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov. Je však povinný v odôvodnení náležite vyhodnotiť dôkaznú situáciu. Hodnotiaca úvaha súdu nie je

svojvoľná, pretože súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah.

20. Povinnosťou súdu je vždy sa vyrovnáť s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie. Judikatúra ESLP zdôrazňuje, že je potrebné podľa okolností veci dať odpoveď na rozhodujúce argumenty. Z odôvodnenia sa teda strana má dozvedieť o dôvodoch prijatia, či odmietnutia jej argumentu. Samotné konštatovanie, že argument je irelevantný, nezodpovedá požiadavke riadneho odôvodnenia. Preto nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 114/2008). Ak sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiada relevantným spôsobom so zásadnou námietkou sporovej strany, treba absenciu argumentácie všeobecného súdu považovať za prejav arbitrárnosti a porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (Ústavný súd SR, sp. zn. II. ÚS 410/2006).

21. Odvolací súd v predmetnej sporovej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie si svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovení § 191 a § 220 ods. 2 CSP riadne nespĺnil, výsledky vykonaného dokazovania náležite nevyhodnotil a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo neodôvodnil. Predovšetkým z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, ako ku svojim skutkovým záverom dospel.

22. V prvom rade súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca práce, resp. dielo nesporne vykonal (ods. 59). Žalovaný však v priebehu konania sporoval, že by boli vykonané všetky práce, v zmysle vystavenej faktúry, keď v ods. 9 odôvodnenia je uvádzané, že žalovaný nesúhlasil s tým, že sa osadzoval vodovodný ventil, že bola vykonaná montáž a špárovanie keramického obkladu a nevykonala sa ani manipulácia a triedenie betónu. Zistenie rozsahu vykonaných prác je však v danom prípade podstatné, pre záver súdu o tom, či cena stanovená za dielo, bola žalobcom určená správne a či teda skutočne došlo aj k reálnemu poskytnutiu zľavy z dohodnutej ceny za dielo, čo mal súd síce jednoznačne preukázané, avšak vo svojom odôvodnení sa vôbec nevysporiadal s touto podstatnou argumentáciou žalovaného, že práce boli fakturované nesprávne, keď spochybňoval aj predložený stavebný denník a jeho údaje.

23. Ďalej dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný v priebehu konania neumožnil žalobcovi vykonať bezplatné odstránenie vád (ods. 59, 60), pretože si kládol neoprávnené požiadavky. Tu súd prvej inštancie rovnako nijako bližšie tento svoj záver nerozvádza, neuvádza na základe akého konkrétneho správania sa žalovaného k takémuto záveru dospel a v čom spočívala neoprávnenosť jeho požiadaviek. Odvolací súd pritom z obsahu spisu zistil, že na pojednávaní dňa 19.3.2018 sa medzi stranami rozoberali žalovaným tvrdené vady zhotoveného diela, pričom z vyjadrení strán je evidentné, že sa nezhodujú na tom, aké konkrétne vady dielo malo. Strany sa potom za súčinnosti súdu dopracovali k záveru, že žalovaný spíše zoznam vád, ktoré požaduje odstrániť, k čomu sa vyjadrí následne žalobca, či je ochotný takto žalovaným špecifikované vady odstrániť. Žalovaný predložil písomný návrh na odstránenie vád zo dňa 27.3.2018, pričom v ďalšom písomnom podaní zo dňa 28.3.2018 na záver uviedol, že požaduje, aby opravy nevykonávali pracovníci, ktorí chyby spôsobili. Na to reagoval žalobca písomným podaním zo dňa 12.4.2018, v ktorom uviedol, že žalobca považuje návrh žalovaného za neprijateľný a preto ho odmieta. Na ďalšom pojednávaní dňa 28.5.2018 sa súd ku skutočnosti, že žalovaný požadoval odstránenie vád inými pracovníkmi žalobcu nevyjadroval, dokazovanie vyhlásil za skončené a následne žalobe vyhovel. Odvolací súd má za to, že záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný v priebehu konania neumožnil žalobcovi vykonať bezplatné odstránenie vád je nesprávny a predovšetkým nie je ani súdom prvej inštancie riadne odôvodnený. Je zrejmé, že strany sa nezhodnú na tom, či zhotovené dielo má vady, akého sú rozsahu a aký postup je potrebné zvoliť na ich odstránenie. V tom predovšetkým spočíva nedôvera žalovaného v to, že žalobca odstráni tvrdené vady diela k jeho spokojnosti. Súdom pritom neprijal žiadny konkrétny záver o tom, či zhotovené dielo má konkrétne vady a či postup navrhovaný žalobcom na ich odstránenie je relevantný. Súdom totiž vo svojom odôvodnení uvádza len toľko (ods. 58.), že v konaní bolo nesporné, že dielo malo „určité“ vady. O aké konkrétne vady, akého druhu, t. j. či ide o vady odstrániteľné, alebo neodstrániteľné, či tieto vady prípadne umožňujú užívanie diela, alebo neumožňujú, sa súd vôbec nezmiňuje. Pokiaľ potom konštatuje, že žalobca odstránenie neurčitých vád neurčitým spôsobom neumožnil, je jeho záver nepreskúmateľný. Ak má neumožnenie odstránenia vád žalovaným spočívať v tom, že sa domáhal toho, aby vady odstraňovali iní pracovníci žalovaného, tak potom aj tento jeho záver je nepreskúmateľný, nakoľko žalovaný síce takúto požiadavku v písomnom vyjadrení zo dňa 28.3.2018 vyjadril, avšak súd na ňu v priebehu prvoinštančného konania na nasledujúcom pojednávaní nijako nereagoval, preto bez ďalšieho nemožno prijať záver, že žalovaný absolútne odmietol súčinnosť

žalobcovi pri odstraňovaní väd diela. Na základe uvedených skutočníc, preto záver súdu prvej inštancie, o tom, že žalovaný neumožnil žalobcovi odstránenie väd diela v priebehu konania neobstojí.

24. Pokiaľ potom súd prvej inštancie oprel svoj záver o dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie ceny vo výške 1.100,- Eur len o to, že žalovaný neumožnil vykonať opravu diela, preto je povinný zaplatiť žalovanú cenu diela, z ktorej navyše žalobca poskytol žalovanému zľavu, je tento jeho záver, predčasný, nálezite neodôvodnený, nepodložený, a teda nepreskúmateľný.

25. Súd prvej inštancie správne na daný prípad aplikoval ustanovenia § 644 a nasl. OZ o zhotovení veci na zákazku, nakoľko v danom prípade vznikol na základe dohody sporových strán odplatný záväzkový vzťah, spočívajúci v zhotovení veci podľa požiadaviek objednávateľa.

26. Podľa § 645 ods. 1 OZ, zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vec zhotovená na zákazku pri prevzatí objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe. Rovnako zodpovedá za to, že vec má vlastnosti, ktoré si objednávateľ pri zákazke vymienil.

27. Podľa § 646 ods. 1 OZ, záručná doba je 24 mesiacov.

28. Podľa § 647 veta prvá OZ, záručná doba začína plynúť odo dňa prevzatia veci.

29. Podľa § 648 ods. 1 OZ, ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, je objednávateľ oprávnený požadovať bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný odstrániť vadu bez zbytočného odkladu.

30. Podľa § 648 ods. 2 OZ, ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy. To isté právo mu prislúcha pri odstrániteľných vadách, ak pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd nemôže vec riadne užívať. Ak ide o neodstrániteľnú vadu, ktorá však nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky, má objednávateľ právo na primeranú zľavu.

31. Podľa § 649 veta prvá OZ, práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak práva zaniknú.

32. V zmysle vyššie citovaných ustanovení, zodpovedá zhotoviteľ za vady, ktoré má vec zhotovená na zákazku v čase prevzatia veci objednávateľom a za všetky vady, ktoré sa vyskytnú v záručnej dobe, teda od prevzatia veci do uplynutia záručnej doby. V rovnakom rozsahu zodpovedá za to, že vec má vlastnosti vymienené objednávateľom pri zadaní zákazky. Vadou sa teda rozumie nedostatok vymienených vlastností, ako aj takých vlastností, ktoré sa všeobecne očakávajú pri veciach rovnakého druhu a ktoré vyplývajú zo zákonných požiadaviek na určitý druh veci (technické normy a pod). Pri zhotovení veci na zákazku, treba tiež vychádzať a prihliadať na individuálne požiadavky objednávateľa, aby vec mohol užívať v súlade s účelom a spôsobom vymedzeným zmluvou, t. j. aby vec vyhovovala jeho osobitným požiadavkám a potrebám (R 2/1978). Zodpovednosť za vady v zmysle § 645 ods. 1 OZ je pritom objektívna zodpovednosť zhotoviteľa, ktorá vzniká nezávisle od jeho zavinenia.

33. Práva zo zodpovednosti za vadné zhotovenie veci na zákazku pritom musia byť objednávateľom uplatnené v priebehu záručnej doby, pričom jej uplynutím neuplatnené práva zo zodpovednosti za vady zanikajú (§ 646, § 647, § 649 OZ). Ďalej tiež platí, že pokiaľ si objednávateľ uplatnil u zhotoviteľa práva zo zodpovednosti za vady včas, má následne tri roky na to, aby si nárok uplatnil na súde. Práva zo zodpovednosti za vady musí teda objednávateľ uplatniť včas jednostranným právny úkonom, ktorým vytkne konkrétnu vadu, nestačí len výzva na odstránenie určitej vady. Špecifikácia vady je dôležitou súčasťou uplatnenia práv zo zodpovednosti za vady, keďže charakter určitej vady môže viesť následne k rôznym účinkom v súvislosti s existenciou prípadných viacerých väd alebo v prípade, že ide o ďalšiu vadu po oprave je potrebné posúdiť, či ide o vadu už odstraňovanú, alebo o vadu novú. Objávateľ si potom môže uplatniť nároky aj viaceré, a to v prípade, že nie je zjavné, či ide o odstrániteľnú alebo neodstrániteľnú vadu, prípadne ak nie je možné jednoznačne posúdiť, či vada bráni riadnemu užívaniu veci ako veci bez vady.

34. Nároky zo zodpovednosti za vady, ktoré vzniknú zo zmluvy o zhotovení veci na zákazku sú v ust. § 648 OZ upravené odlišne od všeobecnej úpravy podľa § 507 ods. 1 OZ. Obsah právneho vzťahu zo

zodpovednosti za vady pri zhotovení veci na zákazku tvoria predovšetkým zákonné práva objednávateľa na odstránenie vady, na zľavu z ceny a na zrušenie zmluvy. Objednávateľ je pritom povinný poskytnúť zhotoviteľovi súčinnosť potrebnú na zistenie a odstránenie reklamovanej vady. Prípadné omeškanie objednávateľa s poskytnutím tejto požadovanej potrebnej súčinnosti, by bránilo vzniku omeškania zhotoviteľa s vykonaním záručnej opravy.

35. Nároky z odstrániteľnej vady spočívajú v tom, že zhotoviteľ je povinný odstrániť ju bez zbytočného odkladu po tom, ako si nárok u neho uplatnil objednávateľ. Pokiaľ však ide o opätovne sa vyskytnutú vadu, prípadne ak vec vykazuje väčší počet väd, pre ktoré vec nemožno riadne užívať, má objednávateľ právo zmluvu zrušiť. Opravu musí zhotoviteľ vykonať bez zbytočného odkladu, pretože pokiaľ vadu v takejto lehote neodstráni (teda najrýchlejšie s prihliadnutím na všetky okolnosti) vada sa stáva subjektívne neodstrániteľnou.

36. V prípade, že vec trpí neodstrániteľnou vadou brániacou v užívaní zhotovenej veci riadne ako veci bez vady, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy. Pokiaľ však takáto neodstrániteľná vada nebráni riadnemu užívaniu veci, má objednávateľ právo na primeranú zľavu. Primeranou zľavou bude zľava zodpovedajúca zníženej kvalite veci s prihliadnutím na rozsah vady a spôsob, akým ovplyvňuje užívanie veci vyhotovenej na objednávku. Zľava teda predstavuje percentuálne zníženie odplaty za plnenie, ktoré je úmerné ujme spôsobenej vadným plnením. Výška primeranej zľavy sa neurčuje exaktným výpočtom nákladov, ale je výsledkom uváženia všetkých komponentov ujmy spôsobenej vadným plnením spočívajúcim v percentuálnom znížení protihodnoty veci. Takto určená odplata bude úmerná zníženej hodnote veci. Pri posúdení primeranosti zľavy sa má brať zreteľ na povahu a rozsah vady, na cenu veci, na zníženie funkčných vlastností veci a jej estetické hodnoty, na ďalšiu upotrebitelnosť, na komplikácie a obmedzenia pri užívaní, zníženie životnosti, na cenu nutných opráv a pod.

37. Zároveň platí, že ak objednávateľ platne uplatní právo na zľavu z ceny diela, je jeho pohľadávka voči zhotoviteľovi započítateľná voči zvyšku nezaplatenej ceny (R 12/1989).

38. Vzhľadom na argumentáciu žalovaného považuje odvolací súd za potrebné tiež uviesť, že nakoľko nároky z väd je potrebné uplatniť výlučne u zhotoviteľa, nemôže objednávateľ dať vec opraviť tretej osobe a od zhotoviteľa požadovať náhradu škody, ktorá mu takto vznikla, zodpovedajúcu sume, ktorú vynaložil na opravu u tretej osoby. Tiež všeobecne platí, že spôsob odstránenia vady závisí najmä od rozhodnutia zhotoviteľa, musí však ísť o spôsob spôsobilý výskytu vady zabrániť. Napokon je potrebné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že zisťovanie odbornej spôsobilosti zhotoviteľa a jeho žalovaným tvrdených predchádzajúcich „podvodných“ konaní, nie je pre túto právnu vec vôbec relevantné.

39. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že sa súd prvej inštancie vyššie uvedenými teoretickými východiskami dôsledne neriadil. Predovšetkým bolo úlohou súdu prvej inštancie zistiť, či si žalovaný, vzhľadom na ním uplatnenú obranu v spore, u žalobcu riadne uplatnil práva z väd zhotovenej veci, teda či vady vytkol u zhotoviteľa včas, aké konkrétne vady zhotoviteľovi vytkol a aký konkrétny nárok z väd si u neho uplatnil. Len po ustálení týchto základných skutočností je dôvodné sa ďalej v spore zaoberať obranou žalovaného, proti nároku žalobcu na zaplatenie ceny zhotoveného diela. Súd však v odôvodnení uvádza iba toľko, že nesporne dielo malo „určité“ vady, ktoré žalovaný vytkol. Neuvádza však o aké konkrétne vady išlo a či boli objednávateľom riadne voči zhotoviteľovi uplatnené. Súd sa tiež vôbec nezaoberal otázkou, či ide o vady odstrániteľné, alebo neodstrániteľné a či žalovaným zvolený nárok z vadného plnenia je adekvátny. Vzhľadom na takéto nedostatky v právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, je tak celkom predčasný jeho záver o tom, že rozsah väd diela nebol pre rozhodnutie vo veci relevantný (preto nemal za dôvodné vykonávať vo veci znalecké dokazovanie, či ohliadku). Celkom nepreskúmateľný je tiež záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobcom poskytnutá zľava z ceny diela bola primeraná, nakoľko odôvodnenie súdu prvej inštancie v tomto smere v napadnutom rozhodnutí celkom absentuje. Súd vôbec neuvádza, ako dospel k tomu, že práve suma 236,50 Eur plus príslušenstvo vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.336,50 Eur od 19.11.2015 do čiastočného späťvzatia žaloby, spolu so vzdaním sa nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, korešponduje konkrétnym zisteným vadám a zodpovedá už vyššie uvedeným kritériám pri posudzovaní primeranosti poskytnutej zľavy z ceny diela.

40. Ako bolo uvedené vyššie, z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a prijatými právnymi závermi

na strane druhej. Rozhodnutie súdu musí byť logické a zrozumiteľné a má v odôvodnení poskytnúť dostatočné, jasné a zrozumiteľné vysvetlenie vyhodnotenia zisteného skutkového stavu a aplikovaného právneho posúdenia veci. Takémuto odôvodneniu rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá, pretože súd prvej inštancie nevykonal v danom prípade dôsledné právne posúdenie veci a prijaté skutkové závery riadne neodôvodnil. Vzhľadom na uvedené, boli argumenty žalovaného v podanom odvolaní poukazujúce na porušenie jeho práva na spravodlivý proces a nedostatočne vykonané dokazovanie dôvodné.

41. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

42. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

43. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

44. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/ a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

45. Súd sa teda v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

46. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vypoariada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

47. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

48. Nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť súdneho rozhodnutia musí byť napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu; konvalidácia tohto nedostatku súdom vyššieho stupňa neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy (tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti). Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 388 CSP, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Pokiaľ teda existujú dôvody pre zrušenie rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť (viď rozhodnutie NS SR 7Cdo 157/2011).

49. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, ktorý dôsledne neaplikoval použité právne normy a ktorého nedostatky v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v prijatých skutkových záveroch sú tak hlboké, že ich nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

50. Povinnosťou súdu prvej inštancie súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude riadne v súlade s platnou procesnou normou, ako aj s ohľadom na ust. § 295 CSP (keďže ide o spotrebiteľský spor) vykonať všetky navrhnuté a pre vec relevantné dôkazy, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, predovšetkým sa náležite vysporiadať s obranou žalovaného spočívajúcou jednak v tom, že rozsah diela uvádzaný vo faktúre nezodpovedá skutočne vykonaným prácam, a jednak v žalovaným tvrdených vadách diela, teda či žalovaný včas a riadne uplatnil u zhotoviteľa nároky z väd, o aké konkrétne vady ide, či sú tieto vady dané, či sú/nie sú odstrániteľné, aké nároky žalovanému v tom prípade patria, či má žalovaný nárok na poskytnutie zľavy z ceny diela a aká je relevantná výška tejto zľavy a či je započítateľná oproti žalobcom požadovanej ceny diela, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

51. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).